

/Místo soukromého dopisu-
nejbližším přátelům a lidem,
na kterých mi záleží../

Motto: "Naše Hlasy" dosáhly dna exilové špíny a je lépe se od nich distancovat. Čtyřmi slovy:
Vykašlat se na ně! -z dopisu
red.J.Jostena z Londýna 7.10.72.

Redaktor J.Josten z Londýna, pracoval tvrdě-a na úkor svého zdraví-pro svobodné Československo a proti komunismu od jara 1948 a pracuje neustále. Sprostý osobní útok právě na red.Jostena puštěný do světa lidmi, kteří mu po všech stránkách nedosahují ani po kotník, způsobil, že další lidé se od útočného listu odvrátili. Domnívám se, že věta " ..nebo dokonce nějaký ten Josef Stein-Josten, o němž pochybuji, že v roce 1918 byl na světě nebo že tehdy dovedl česky mluvit" způsobila listu daleko větší škody, než si dovedou představit. Ta věta vyšla dne 16.9.72. Nebyl to první útok na red.Jostena, který žije daleko od Kanady a nikdy neměl zájem zamotat se do mnohdy malicherných sporů mezi našimi krajany zde, ale byl to útok nejpodlejší.

Když se na věc podíváme čistě z lékařského hlediska, snad bude zajímat názor dr.J.P. z Vancouveru, který píše m.j.: " .. ze všech příznaků a situací vyplývá, že jde skutečně o jednání patologické, přesně odpovídající všem znakům, jak jsou uváděny v učebnicích psychiatrie; t.j. stihomam, slavomam, bludy, utkvělé představy atd. Za daných okolností je pak skutečně nutné položit si otázku, zda je vůbec záhodno se tím zabývat. S psychopatem nemůžete za žádných okolností dojít k žádnému závěru. Mnozí, byť napadáni, tuto skutečnost cítí a nehnou ani prstem. Neřekl bych, že je to zbabělost; myslím, že to je rozumné. Na Vašem místě bych je úplně ignoroval a v budoucnosti bych jim neposkytl ani jednu záminku k nějaké reakci, protože jiná, než chorobná, se očekávat nedá. "Spoříte si mnoho starostí a zbytečného rozčilování. Myslím, že dnes již každý dobře ví, co si má myslet. Není třeba, aby se kdokoliv před nimi ospravedlňoval; psychopat není ani soudce, ani autorita. Je dobře být opatrný na provokace všeho druhu. Nebudou-li postižení vůbec na nic odpovídat, zbyde jim tím více argumentů ve vhodnou chvíli a vhodné místo v situaci, ke které stejně zanedlouho dojde. Skuteční pracovníci zaslouží porozumnění a klid. Jistě byste se nezabývali opilcem, jehož psyché je pod vlivem alkoholu, ani člověkem pod vlivem drog, protože jste si vědomi, že s porušenou psyché nic nesvedete. Situace je tedy v podstatě stejná. Výměna názorů s takovými lidmi vůbec k ničemu nevede. Dokáží se z mučedníků cítit diktátory a naopak a jejich chorobná logika jim říká, že právě proto, že jsou tak báječní, musí být i mučedníky /typické!/"

Podobného názoru je řada dalších lidí - "útočníci dají pokoj, když si jich jednoduše nebudeme všimnout. Oni se domnívají, že jsou důležití, ale nejsou.."

Po dalších neslušných osobních útocích na stránkách zmíněného listu - na dr.A.Hřebíka a Sokol, na Ústředí Čs. národního sdružení v Kanadě a další, i v red.J.Jostenovi uzrálo přesvědčení, že zlu se nemá ustupovat, zvláště když ve snaze poplést naši krajanskou veřejnost list přinesl fotografii a chválu na nejlepššího jeho přítele - Lubora Zinka. Red. Josten poslal "Novému domovu" k otištění dopis tohoto znění: "Zasláno. V poslední době jsem byl dvakrát neslušně a nevěcně napaden listem 'Naše Hlasy'. Naposledy se o mně, českém novináři z Lidových novin a českém spisovateli-jsem shodou okolností předsedou skupiny exilových spisovatelů ve Velké Británii-píše jako o osobě nečeského původu. Jsou to útoky tak nečestné, že mne zbavují povinnosti na ně odpovídat. Protože v mojí každodenní exilové práci platí devisa, že před zlem se neustupuje, ale proti zlu se bojuje, rozhodl jsem se před časem Naším Hlasům napsat a požádat je o uvedení jejich insinuací na pravou míru. Bohužel mně nevyhověly, což je mezi novináři skutečně neslýchané. Prosím proto, aby směl prostřednictvím Nového domova konstatovat, že způsoby této redakce a jejího spolupracovníka p.Jana Dočkála jsou neslušné, nevlastenecké, tříští exilovou jednotu a je třeba doufat, že jsou odsuzovány i jejich čtenáři. Je bolestné konstatovat, že my zahraniční vojáci, kteří jsme bojovali proti nacismu a fašismu, najednou vidíme, že v našem vlastním středu se pohybují individua náčichlá právě tímto jedem. Josef Josten, redaktor Informační služby svob.Československa, býv.člen Syndikátu čs.novinářů, nyní člen National Union of Journalists, 4 Holland Rd., London W.14., G.B." /Nový domov přinesl tento dopis na str. 3, 14.10.1972./

Jinak komentáře našich v Kanadě reprezentují celou škálu názorů. Jedni radí, aby všichni napadení utvořili exklusivní klub; byli by v něm např. kan.min. předseda P.E.Trudeau, senátor a čestný člen Masarykova domu Paul Martin, kan. zahraniční ministr M. Sharp, p.fárař J.Janda /jeho svatováclavská hala je podle listu "cizí halou"/, nejmenovaný referent z Montreálu, red.Josten, dr.Hřebík, celé Ústředí Čs. národního sdružení v Kanadě a celá řada dalších slušných lidí. Druzí si myslí, že by bylo záhodno, aby list byl úředně označen za štvavý a přispívající k nenávisti k osobám jiného původu nebo náboženství. Kanadská pošta by takovou tiskovinu nepřijímala. V této souvislosti je psaní proti red. Jostenovi typické, opíjí se po nacistech a komunistech a vyvolává obavu, že kaž-

dý, kdo s listem nesouhlasí, bude napaden podobným způsobem. Jiní konstatují, že než kobyla chcípne, že nejvíc kolem sebe kope a že se skupina pokusí ještě na chvíli držet své okolí v šachu a v napětí.. Útěchou všech napadených budiž, že skupinu kolem listu dnes málokdo už bere vážně. Podle jejich vlastního doznání odpadají čtenáři a inserenti a to aniž by se o to zatím zasloužili buď Sokolové nebo Ústředí Čs.národního sdružení v Kanadě, kteréžto dvě organizace po posledních útocích proti nim, mají plné právo-a snad i povinnost-se veřejně bránit a štvání zmíněného listu odsoudit.

Je jasné, že poslední neslušný útok na mou osobu byl reakcí na to, že jsem zboural jejich legendu o nevině p.Neuhofera či o tom, že byl sprostěn žaloby v plném rozsahu. Jako mnozí jiní, jsem jeho původní historce uvěřil, ale pak se ukázalo, že dotýčný sám během vyšetřování několikrát změnil výpověď. Řada lidí začala mít k celému případu nedůvěru. Ukázalo se, že není pravda, že kan.fed.policie či místní policie v Mississauga je ovládána kom. agenty a pod., jak se to v listu tvrdilo. Oběžník "Hlas nových" se omezil výlučně na fakta a na citáty denního tisku. V této souvislosti došel redakci "Hlasu nových" tento dopis: "Jménem svým a mnoha jiných Vám děkuji za to, že jste uveřejnili úřední dokument o případu "Neuhofer", o kterém zdejší české časopisy až na jeden mlčí. Mlčí především z ohledu na ubohého člověka, českého emigranta, který jednal v pohnutí myslí a zoufalství /a kolik emigrantů bylo soufalých!/ a pak také protože ostudu nelze před kanadskou veřejností a úřady rozmazávat a dále tak poškozovat dobré jméno čs.emigrace. Myslím, že jste za případem udělali taktně a rozvážně náležitou tečku. Myslím, že jste tím pomohli mnoha lidem. Především panu N., který konečně snad už bude mít klid a jeho neštěstí nebude využíváno skupinou lidí podivného a soudnému člověku těžko pochopitelného zaměření. Pomohli jste také těžko odhadnutelnému, ale jistě nemalému počtu těch nových emigrantů, kteří se v nových podmínkách ještě zcela nezklidnili a trpí různými druhy nejistoty, obav a strachu. Není divu, že se tito emigranti bojí v důsledku psaní Našich Hlasů a v důsledku projevů funkcionářů Čs.národního sdružení z doby, kdy nesmyslné formě s jakou byl případ předkládán veřejnosti byla nekriticky a v dobré víře poskytována důvěra /Ota Hora v Niagara Falls/, že komunističtí agenti odstřelují i politicky nevýznamné emigranty na území Kanady, aniž policie proti tomu co činí. Klidný, soudný člověk, pokud Kanadu zná, ví co si má o takovém psaní myslet. Pokud Kanadu nezná, stačí, aby věnoval pozornost obsahu, formě, skladbě a pravopisu takového psaní a je mu to také jasné. Psaní tohoto druhu je však nemravným týráním myslí prostého emigranta, uštváného novým prostředím, novými a nezvyklými starostmi a navíc ještě zcitlivěného zprávami o skutečných agentech /jeden sledoval Škvoreckého/, o přepadech, únosech osob a letadel, střelení na veřejnosti, na Olympijských hrách, při soudních líčeních a pod., a není divu, že se vyděsí zbytečně. Asi tak, jako když někdo volá bez příčiny "hoří!" a je to hloupý a nebezpečný žert. Kdyby nebylo této kategorie dosud nezklidněných emigrantů, nestálo by psaní listu o případu ani za povšimnutí ani za zmínku, jen by bylo třeba litovat poškozování dobrého jména čs.emigrantů a zneužívání těžkého osudu nervově labilního emigranta k výrobě senzací, postrádajících novinářské etiky, lidské slušnosti, věcné správnosti a pravdivosti a respektu ke čtenáři. V.O." /který je redakci osobně znám./

Mojí přátelé mi prominou, když konstatuji, že při vážné nezaměstnanosti v Kanadě, je úděl úředníka Kan.střediska pracovních sil /Canada Manpower Centre/ nesnadný a nelze se zavděčit všem. Pro posouzení mého tzv.nedorozumnění se "Starem" přikládám tři dokumenty. Že se celé věci "Naše Hlasy" chytily, dokazuje jen hloubku celého zmatku a duševní omezenosti zmíněných lidí. V této souvislosti zvláště platí posudek přítele-lékaře: ... psychopat není ani soudce, ani autorita.

Jě absurdní, že p.vydavatel, který po svém příchodu do Kanady adresoval osobní dopisy přímo soudruhu presidentovi, Místnímu národnímu výboru ve Frýdku-Místku a jiným oficiálním činitelům v komunistickém Československu, si o jiných vymýšlí, že "mají kontakty s politickými činiteli v ČSSR". Je také známo, že na sklonku r.1970 si l.tajemník čs.komunistického velvyslanectví v Ottawě Josef Svoboda zcela otevřeně list předplácel, viz doklad č.1. List mu byl zasílán přímo na adresu čs.komunistického velvyslanectví "171, Clemow Ave., Ottawa" ještě v r. 1971. Nejsem ovšem naivní, abych tvrdil, že to znamená, že štvavé psaní listu je finančně podporováno čs.diplomaty z Ottawy.. Zarážející na celé věci je, že list obsahuje jména lidí a různé informace, které jsou pro práci čs.komunistů doma i venku užitečné. Pokud je list na zmíněnou adresu vědomě vydavatelem posílán i dnes, pak je to odsouzeníhodná.

Doklad č.2: list pod novým vydavatelem aspoň jednou vědomě propagoval komunistický podnik a sice 13.6.1970 na str. 2. Promluvil na něm tehdejší čs.konsul z Montrealu a posrpnoví uprchlíci, kteří byli oznámkou svedeni /není tam samozřejmě ani slovo o tom, že je to podnik vyloženě komunistický!/, byli náramně překvapeni, když se do Streetsville na "radu" listu vypravili. Cestou domů si jistě kladli otázku, s kým vlastně list spolupracuje .. Po protestech těchto svedených lidí otiskl list nepodepsaný "dopis redakci" o týden později. Jak si může tento list dovolit tvrdit, že "kongres zdejší krajanské organizace" dostává a plní příkazy rudé Prahy? /str.1, 30.9.1972/

Oč snadnější to má takový řezník! Když mu lidé přestanou kupovat špatný salam, tak si uvědomí, že nejlepším řešením je jít od valu...!